

Sensizlik

— kul mehmet · 16 Nisan 2013

Sensizliğin kolları sardı bedenimi
Ömrümde,esen hazan rüzgârı,
Tüm umut yapraklarımı, döktü sensiz.
Yollar çileli ve kıvrım, kıvrım sensiz,
Yok, oluşun denizinde boğulmaktayım sensiz.
Âşık, seven kimseye yarıdır, aynadır yoldur,
İç içe bütünleşmek, senli benli değil ,bir olmaktır.
Yağan yağmurda, sensiz ıslanmaktır sensizlik.
Ağaçların, meyvesiz yeşermesidir sensizlik.
Kalbinin ışığında, mahrum kalmak, karanlıklarda boğulmaktır sensizlik.
Benim sensizliğimi, sessizliğimi anlayamamandır sensizlik.
Harap olmuş gönül evimdir, sensizlik.
Kefen giymektir, kefengi boynunda yaşamaktır sensizlik.